

Roža sveta.

Angleški spisal A. R. Haggard.

(Dalje.)

Poslušni so odšli in oni trije so ostali sami. Tedaj je Rozamunda pokleknila poleg svojega očeta, s katerim se je šepetaje razgovarjala. Hasan se je obrnil v stran in si vrigel svoj plašč čez glavo in preko oči. Ni jih hotel motiti v bridki uri slovesa.

Ko je Rozamunda poslednjič poljubila očeta, se je sir Andrej nasmehljaj in rekel:

"Da, da, morda je tako za vse najboljše. Bog te bo varoval in njegova volja naj se zgodi. Pa pozabil sem. Povej mi, hčer, kateri?"

Zopet mu je zasepetala na uho in ko je pomislil za trenutek je odgovoril: "Morda imaš prav. Mislim, da je najpametnejše. Zdaj pa blagoslov nad vas tri — da, in na otrok otroke. Stopi semkaj, emir!"

Hasan ga je čul skozi svoj plašč; razkril se je in stopil k njemu.

"Povej Saladinu, svojemu gospodu, da je bil premočan zame in mi je plačal s svojim lastnim denarjem. No, če bi bilo drugače, bi se morala moja hči in jaz itak kmalu ločiti, kajti moji dnevi so bili šteti. Tako je pač usojeno od Boga, ki pred njim vklonim svojo glavo v nadi, da je nekaj resnice v onih sanjah kraljevih in da prinese naša žalost na nepreviden način blagoslova našim bratom tam na Jutrovem. Saladinu pa povej tudi, da je onstran groba še en kraj, kjer se snidejo kristjani in neverniki. Povej mu, ako se zgodi kaj zalega tej devici, prisegam pri Bogu, ki naju je obadva ustvaril, da ga pozovem na odgovor. Sedaj jo pa vzemi, ker mora biti tako in pojdite svojo pot; vedite pa, da gre moj duh z vami in da najde tudi na tem svetu maščevalce."

"Pomnil bom vaše besede in jih sporočim," je odgovoril Hasan. "Verujem, da so resnične; glede ostalega pa imate prisoje Saladinovo in mojo, dokler je v mojem varstvu. Odpustite radi tega, sir D'Arcy, nam, ki smo zgolj orodje Alahovo in umrte v miru."

"Jaz, ki mi je toliko treba odpustiti, vam odpuščam," je odgovoril stari vitez počasi.

Nato so se njegove oči uprle v obraz njegove hčere z onim tajinstvenim, vprašajočim pogledom in se zaprle.

"Mislim, da je umrl," je rekel Hasan. "Dobrotljivi Bog podeli mir njegovi duši!" In vzel je s stene belo oblačilo, ga razgrnil preko njega in pristavil: "Gospica, pojdimo!"

Trikrat se je ozrla Rozamunda na pokritega mrtvega očeta na tleh, sklenila svoje roke in se zgrudila, a je za hip. Kakor da bi ji neka misel šinila v glavo, naenkrat pobere meč svojega očeta, zbere vse svoje moči, se vzravnala pokonci ter odide liki kraljica po okrvavljenem hodniku in stopnicah navzdol, kjer jo v spodnji dvorani Hasanova četa pozdravi kot svojo gospo. Tam so ležali omamljeni vsi navskrižem, med njimi Wulf preko mize in Godvin na odru. Rozamunda izpregovori:

"Ali so ti mrtvi ali samo spijo?" "Ne bojte se," odgovori Hasan. "Upam, da vsi samo spe in se prebude, predno jutro napoči."

Rozamunda pokaže na odpadnika Nikolaja — njega, ki je od zadaj pobil njunega očeta — ki je z zlobnim očesom stal ločen od Saracenov in držal v svoji roki gorečo bakljo.

"Kaj pa hoče ta človek z bakljo?" vpraša.

"Ako bi radi vedeli, gospica," Nikolaj potrogljivo odgovori, "čakam vašega odhoda, da zažgem grad."

"Princ Hasan," je rekla Rozamunda, "ali je to ono junaško dejanje, ki je želi veliki Saladin? Da sežge omamljene može pod domačo streho, ko se ne morejo braniti? Ker bodete dajali odgovor njemu, vam ukazujem v imenu Saladinovega jaza, hči njegove hiše, da izbijete temu človeku bakljo iz rok in da daste vpriči mene poveljje, da ne sme nikdo niti misliti na tako sramotno dejanje."

"Kaj?" oglasi se Nikoaj. "Mi naj pustimo ta dva živa, da pojdeta za nami, da se maščujeta nad nami? To bi bilo blazno!"

"Ali si ti gospodar tukaj, izdajavec, ali sem jaz?" zavpije nanj Hasan z globokim zaničevanjem. "Naj gresta za nami, ako ju volja, in jaz se bom z veseljem meril s tako hrabrimi sovražniki v odprtem boju in tam se bom nad njima maščeval. Ali, čuj," reče slugi, ki je bil preoblečen kot trgovski hlapec in ki je omamil možake v skednju, kot je njegov gospodar omamil one v dvorani, in odprl črti vrata: "Ali, potepaj bakljo in jo ugasni ter pazi na Franka, dokler ne pridemo do ladje, sicer nam naprti s svojo neumnostjo največje sitnosti. — Ali ste zadovoljni, princezinja?"

"Da, saj imam vašo besedo. Še en trenutek, prosim. Pustila bi rada mal spominek svojim vitezem."

Čudeč se so jo Saraceni gledali, ko je odvezala zlati križ in verižico, ki ji je visela na prsih, snela križ z verižice, stopila k Godvinu in mu ga položila na prsi. Zatem je s hitro kretinjo ovila verižico okoli ročaja sir Andrejevega meča, stopila k Wulfu ga zašadila s močnim sunkom med hrastove deske v mizo.

"Njegov praded ga je nosil," je rekla v arabskem jeziku, "ko je naskakoval jeruzalemsko zidovje." Saraceni pa so zamrmrali ob teh besedah, ki niso nič dobrega pomenile, in prebledeli.

Nato je prišla Hasana za roko, ki je stal poleg nje in motril njen blede, nedoumni obraz, ter odhitela brez vsake besedice, brez vsakega pogleda nazaj po dolgi dvorani ven v gluho noč.

"Dobro bi bilo, da bi se ravnali po mojem nasvetu ter zažgali grad ali vsaj prerezali vratove omamljenim," je dejal Nikolaj svojemu pazniku Aliju, ko so stopali za ostalimi. "Kolikor jaz poznam ta dva brata, bodeta s križem in mečem kmalu za nami, in potem bodo morali naši ljudje plačevati s svojim življenjem to velikodušno nespametnost." In stresel se je kot da bi ga bilo strah.

"Morebiti, ogleduh," odgovori Saraceni ter ga pogleda s svojimi temnimi, zaničljivimi očmi, "morebiti boš to ti plačal s svojim življenjem."

Wulfu se je sanjalo, da je stal na glavi na leseni deski, kot je nekoč videl glumca, ki se je vrtil na eno stran, kakor on, samo da se je on obračal na drugo; nakrat je nekdo nad njim zavpil in on je padel s deske in se pobil. V tem se je prebudil in v resnici slišal klice nekega glasu — glasu Matveža, kaplana steepleske cerkve.

"Pokonci!" je kričal glas. "V božjem imenu, rotim vas, pokonci!"

"Kaj pa je?" je vprašal Wulf, zaspansko vzdignil glavo in začutil bolečine preko čela.

"Smrt in zlodeji so bili tukaj, sir Wulf."

"No, saj so pogostoma blizu skupaj. A žejna me. Dajte mi vode."

Neka služabnica, blede, razmršena, težkih oči, ki se je opotekala sempatja in prizigala baklje in sveče, mu je prinesla vode v usnjatem mehu, iz katerega je dolgo pil.

(Dalje prih.)

SOCIJALISTA JE PREKANIL.

V krčmo, v katerej je gospodaril socialista, prišel je vojak in zahteval kozarec piva. "Ali bi vi streljali na socialiste, če bi bila revolucija?" vpraša vojaka bradat socialista, ki je imel pri mizi prvo besedo. "Ne, tega bi ne storil," zagotovil ga je vojak. "To je lepo in prav; pite en kozarec piva na me!" Vojak je dobil še več kozarcev piva in tudi jela. "Ali je v vašem polku še več tako vrlih mož, ki bi ne streljali na nas," vpraša ga zopet "ta velki" socialist. "Jaz jih poznam okrog 20," odreže se vojak, in zopet glavni socialist povabi hrabrega vojaka, naj pije. "Zakaj bi pa ne streljali na nas," povpraša zopet radovedno socialist vojaka. Vojak še enkrat močno in srčno potegne iz kozarca, stopi k vratom in pravi: "Jaz pripadam k vojaški godbi, godci pa nimajo pušk." Oh, kako kislo mrdo je napel socialist!

Podučil je socialist.

Mirko je bil "šlosar" in "prav ta velki" socialist. Po gostinah je kričal: "Jaz sem socialist, da, prav 'ta velki' socialist." Kot "ta velki" socialist je imel pa tudi prav "ta velko" žejo in bil je prav "ta velki" pijanec in v marsikateri gostilni si je želel, da bi vendar že enkrat prišla tista srečna doba, ko se bodeta pijača in denar brezplačno delila med njim in salunarjem. Ni bil torej ravno neumen, če je v veliko zgovornostjo nagovarjal kmeta Janezka, naj se pridruži tudi on k socialistom.

Janezek je potrpežljivo poslušal socialistične nauke, ki mu jih je dajal "šlosar"; včasih se je tudi nasmehnil in prikimal, včasih tudi kako zinil, da je bolj razburil socialist — mislil si je pa svoje. Ko je "šlosar" že mislil, da je zmagal in iz kmeta naredil socialist, vzdignil se je Janezek in približal vratom in zvito smehljaje rekel: "Prav lepo znaš govoriti, Mirko, prav lepo znaš, res. Zdaj se moraš naučiti le še misliti in pridneje delati in skrbneje varčevati, da, če že pride do delitve ali talunge — tudi jaz kaj od tebe dobim; veš, jaz rajne delim s poštnim človekom kakor pa z lumpom, ki vse zapije in zažre! Lahko noč, Mirko!" In prav je imel kmet Janezek, da se ni pridružil socialistom, ker socialisti so največji sovražniki vsakega kmeta.

Na socialističnem shodu v Zagrebu l. 1896 trdili so sodrugi dobesedno: "Ni ga brezozirnejšega, sebičnejšega, in bolj zagovednega človeka, kakor je kmet v katerikoli deželi!" Jud Ellenbogen je dejal 13. nov. 1895: "Če bo v 2 letih vse kmetijstvo uničeno, navdihnilo me bo to z najprijetnejšo nado. Dokler ima kmet le še količjak, če tudi samo gnojščice, ne more se z njim nič opraviti; zato je treba kmeta popolnoma uničiti." Da, da, kmet neče postati socialist, ker neče deliti svojega premoženja s tistimi, ki vse zapravijo in zadenejo! Zavrnitku pa dišijo kmetije, zato je tak socialist. In ker pri pametnih nič ne opravi, zato napaja ljudi — z obljubami; obljub pijače ljudi pa koristiljubno opehari v svojo dobrobit. Slava mu!

Prodaja zemljišč potom javne dražbe

91 najlepših lotov

v Goebel-ovem okolišu, kakor se kaže na sliki,

bo prodanih na javni dražbi onemu, ki bo največ ponudil. Dražba se prične

Soboto, dne 24. maja, 1913

ob 10. uri zjutraj na licu mesta, kjer se bo

RAZPRODALO ANT. GOEBEL-OVO POSESTVO.

Zemljišče se nahaja blizu Center Street, Horse Shoe Mills, Chemical Works in Gas Plant. LOTI SO NA VISOKEM SUHI IN RODOVITNI. Sedaj imate najboljšo priliko, ki se vam je kedaj nudila, da si nabavite izvrstno zemljišče za nizko ceno. Prodaja se prične natanko ob 10. uri.

Pogoji: \$25.00 takoj, ostalo v devetdeset dneh.

CHALES L. HERMES, upravitelj premoženja umrlega Ant. Goebel.

CHARLES M. REEVES & SON, dražbeniki.

J. W. D'ARCY, Attorney for Estate.

EDINA SLOVENSKA TVRDKA
Zastave, regalije, znake, kape, pečate in vse potrebščine z društva in jednote.
DELO PRVE VRSTE. CENE NIZKE.
F. KERŽE CO.
2616 S. Lawndale Ave. CHICAGO, ILL.
SLOVENSKE CENIKE POŠILJAMO ZASTONJ

N. W. Phone 406.
Frank Podobnik
920 N. Chicago Street
JOLIET, ILLINOIS.

J. C. Adler & Co.
priporoča rojakom svojo
Mesnica
Tel. 101 Joliet, Ill

Vabi rojake Slovence i Hrvate, da ga gostoma posetijo v njegovem salunu.
DOBRO DOŠLI!

John Chapuran
SLOVENSKA I HRVATSKA
GOSTILNA
Rojaki dobrodošli!
N. W. Phone 1251.
200 Ruby St., Joliet, Ill.

Mi hočemo tvoj denar ti hočeš naš les

Če boš kupoval od nas, ti bomo vselej postregli z najnižjimi tržnimi cenami. Mi imamo v zalogi vsakovršenega lesa.
Za stavbo hiš in poslopij mehki in trdi les, lath, cederne stebra, desk in šingline vsake vrste.
Naš prostor je na Desplaines ulici blizu nevega kanala.
Predne kupiš LUMBER, oglasi se pri nas in ogled si našo zalogo! Mi te bomo zadovoljili in ti prihranili denar

W. J. LYONS

Naš office in Lumber Yard na voglu DES PLAINES IN CLINTON STS

Buchanan-Daley Co
Desplaines and Allen Sts. JOLIET, ILLINOIS

Les za Stavbe in Premo

Največja zaloga v mestu
PREDNO NAROČITE DOBITE NAŠO CENO

TELEFONI 597

Square Deal Vsakemu

Naročite zabojev steklenic novega piva, ki se imenuje EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača.

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405.

S. Bluff St., Joliet, Ill.